

Dosarul nr. 2ra-481/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – L. Lavric

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecătorii – M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai

ÎN C H E I E R E

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Negară Pavel,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Negară Galina către
Negară Pavel, cu privire la partajul bunurilor - proprietate în devălmășie,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, prin care s-a menținut
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 noiembrie 2019,

c o n s t a t ă:

La 18 decembrie 2018, Negară Galina, prin intermediul avocatului Victor Cuțulab, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Negară Pavel, solicitând desfacerea căsătoriei, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile până la atingerea majoratului și partajarea pe cote-păți egale a proprietății în devălmășie, prin stabilirea a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunul imobil, xxxxx, str. Xxxxx, xxxxxxxxxx, mun. Chișinău, nr. cadastral xxxxx.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 26 decembrie 2018, s-a dispus separarea într-un proces aparte a pretenției privind partajarea bunurilor - proprietate în devălmășie.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2019, s-a acceptat spre examinare în procedura contencioasă, cererea de chemare în judecată înaintată de Negară Galina către Negară Pavel cu privire la partajarea bunurilor - proprietate în devălmășie.

În motivarea cerinței cu privire la partajarea bunurilor - proprietate în devălmășie a soților, reclamanta a indicat că, la 22 aprilie 1995, de către OSC Buiucani, mun. Chișinău, a fost înregistrată căsătoria între Negară Galina către Negară Pavel.

În perioada căsătoriei, soții, au dobândit bunul imobil, apartamentul xxxxx, situat în mun. Chișinău. str. Xxxxx, xxxxxbxxxxx, nr. cadastral xxxxx, în care locuiesc împreună cu fiica minoră Xxxxx, născută la xxxxx, însă dreptul de proprietate a fost înregistrat doar după Negară Pavel.

Astfel, dat fiind faptul că relațiile de căsnicie s-au destrămat și prin prezenta acțiune, reclamanta a solicitat inclusiv desfacerea căsătoriei, consideră că este necesară și partajarea pe cote-păți egale a proprietății în devălmășie.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2019, s-a

admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Negară Galina, cu privire la partajarea bunurilor - proprietate în devălmășie.

S-a partajat, în cote-părți egale, bunul imobil - proprietate în devălmășie a foștilor soți Negară Galina și Negară Pavel, apartamentul xxxxx, de pe str. Xxxxx, xxxxx xxxxx, mun. Chișinău, nr. cadastral xxxxx.

S-a atribuit în proprietatea lui Negară Pavel și Negară Galina a câte ½ cotă-parte din bunul imobil - apartamentul xxxxx, de pe str. Xxxxx, xxxxx xxxxx, mun. Chișinău, nr. cadastral xxxxx.

La 25 noiembrie 2019, Negară Pavel a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând instanței casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2019 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, a fost respinsă cererea de apel depusă de Negară Pavel și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2019.

Pentru a decide astfel, analizând argumentele din cererea de apel, Curtea de apel a reiterat concluziile primei instanțe și a remarcat faptul că prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel, făcând referire la Hotărârea nr.234 din 09 aprilie 1998 a Comisiei pentru privatizare a fondului de locuințe și extrasul din Registrul bunurilor imobile, Colegiul a constatat că, Negară Pavel a obținut în proprietate, apartamentul xxxxx, str. Xxxxx, xxxxx/V, în perioada căsniciei cu Negară Galina - în anul 1998, cu plata 100% din cost, și respectiv, acesta nu poate fi atribuit la categoria de bun - proprietate personală, dobândit de soț în timpul căsătoriei în baza unui act cu titlu gratuit, or, bunul aflat în litigiu este supus de drept regimului proprietății comune în devălmășie.

Prin urmare, prima instanță corect a dispus partajarea acestui bun în cote părți egale, cu atribuirea fiecăruia a câte ½ cota-parte din apartamentul xxxxx, de pe str. Xxxxx, xxxxxxxxxxx, mun. Chișinău.

Cu referire la argumentele apelantului că, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, doar Negară Pavel este înregistrat ca proprietar al bunului imobil, Colegiul a menționat că acest aspect nu deturneză prezumția proprietății în devălmășie a soților instituit de către legislator.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 04 ianuarie 2021, Negară Pavel a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2020, solicitând casarea atât a deciziei instanței de apel, cât și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 08 noiembrie 2019, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept reflectate în cererea de apel, Negară Pavel a invocat că instanțele de judecată, au emis actele constatăte cu aplicarea și interpretarea eronată a legii precum și cu constatarea eronată a circumstanțelor importante ale cauzei.

Astfel, a menționat irelevanța concluziilor instanțelor de judecată cu privire la aspectul proprietății în devălmășie a soților asupra apartamentului xxxxx, de pe str. Xxxxx, xxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, or, potrivit materialelor cauzei, bunul imobil este înregistrat doar pe numele lui și de fapt constituie o odaie în cămin, căruia i se aplică

normele de drept pentru ”pat-loc”.

În context, făcând referire la caracterul bunului imobil, recurentul a remarcat că anume din considerentele că acesta reprezintă o încăpere de tip cămin, soția și copilul lor comun, nu au putut participa la privatizarea acestuia.

Suplimentar, sub aspectul dreptului său de proprietate personală asupra apartamentului xxxxx, de pe str. Xxxxx, xxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, recurentul a concluzionat că instanțele de judecată s-au expus asupra unor cerințe pe care reclamanta/intimată - Negară Galina, nu le-a solicitat, precum și că instanțele de judecată nu au atras în proces, persoane ale căror drepturi pot fi afectate.

La 22 martie 2021, prin intermediul serviciului poștal, avocatul Cuțulab Victor în interesele Galinei Negară a depus referință pe marginea recursului declarat de Negară Pavel, solicitând respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă și luând în considerație că, potrivit materialelor cauzei, Curții de Apel Chișinău decizia din 09 iulie 2020, a fost expediată părților la 26 august 2020 (f.d.114), însă probe cu privire la recepționarea actului judecătoresc nu au fost constatate, Completul Colegiului constată recursul depus de Negară Pavel, la 04 ianuarie 2021 (f.d.117), este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Negară Pavel este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de recurent, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de Negară Pavel.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Negară Pavel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari